

**cahit
zarifoğlu**

**işaret
çocukları**

İNSAN YAYINEVİ

CAHİT
ZARİFOĞLU

İŞARET
ÇOCUKLARI

İNSAN YAYINEVİ

İNSAN YAYINEVİ
P. K. 863
İSTANBUL

CAHİT ZARİFOĞLU
İŞARET ÇOCUKLARI
ARALIK 1967

*Disgi : TAN Matbaası
Baskı : AKSİSEDA Matbaası
Tel. : 27 21 99*

**İŞARET
ÇOCUKLARI**

HIZLA
AKAN
MIZRAK

Sabahtır
Alkışlar gecenin
Sıcak damları sükûn yapılarıyla
Aydınlatır bir ucundan
Kahvaltı sofrasında çay tasını

Düzgün uysal
Işıklı bir de ağız
Gizlice götürür hücreyi bütüne
Ve akla her gelen telgraf telinde
Öpüşür iki güvercin
İncelmiş ve yumuşamış gagalarıyla

Bu geçen mızrak
Kalın kararlı
Atanın değer biçilmez atıyla
Kuşkusuz yolunda gerek

Mızrak geçer ışığı
Geçer geceyi dolduran karanlığı da

SAÇ

Zili — siz geldiniz — parmağınız durunca
a saçlısı biraz karşınızda
Ama durun uzun zaman önce
daha sizle karşılaşmadan
dört köşeli
kavşaktaki odada
çok uzun daha dikdörtgen
masa duruyor.

Korkuyu herşeyden çok orda
Bir de zil sesinizi alınca
Daha size banyoyu
Havasız banyoyu açmadan
Korkuyu götürüp kilere
Kum torbasının içine tutuyor.

Oyuncak saklı gelişinizle
küçücük yamyam ağızlı
yassı alnını
her gülüşün içinde tutan
yontma biçimiyle a saçlısı
karşınızda hemen

a saçlısı
daha her şeyi anlaşılmadan
daha siz ona aydınlanmadan
geçici bir bilardo alanında
kuzgun hançerli
sakal gibi el içen
donuk
solgun kaçıışlı
sevmeye ve sevdirmeye

bir erkek biçimi geyik salmış
a saçlısı
durunca güvercinli kapıda
mesela oldukça bir viyanadan
meçhul bir bayın göğşe yaslanan şapkasıyla
elverişli çay sergisi

SEN KUŞ OLUR GİDERSİN BİR TRENLE

Uzun bir geçmişimiz var
Hiç yorulmadan
En azından bir kere
eğlenceli beşik

ha biz varız
ha biz maskeli balo
Saygıya durup üstün bir gecede
Bir sır payı katlayıp
sade bir kahveden
Keyifsiz bir detayın hükmüyle
ha biz yokuz
hâ biz seferde

Ya bu kez ölenleri görmeliyse
Ya sen kuş olup gitmeliysen bir trenle

Parka dolalım
Park bizi alır önce
Seyrimizden bir sabah kazanır
Eğri fakat daha çok eğrilmez bir şöförle
Sayısız rampaya katlanır
ya güneşten daha zengin
sofraya diz çökeriz
ya sen kuş olur gidersin bir trenle

Oysa sergimize kuşlar gelir uzanır.

TAŞ GEMİ

I

biraz yukardan
taş et
ot mu yoksa
taşetot
alır şaşmadan
gündüzden geceye geceden gündüze
ve bütün geleceklere
çağırır şimdiden ve el koyar
ne varsa
ne dökülse küreden

güneşi çıkarırken toprak
bir de süsler koşturur insanoğlunun
bir günlük atını
sıcak el üfler güneşi karnında köpükleriyle
bir göl huzurundan tutuşup
başlar yanmaya
ve seslenir yüce dağ
serin
toplar kartalı yılanıyla

atlasın omuzlarından gencecik kayalar
eğildiler bir mermerin önüne

koşunuz ak saçlı bulutlar
denize yakın
bir çakılın kızgın yapısında
güneşle ilk kez selama durmuş
narin gövdeli soylu karınca

II

baş köşede
bak nasıl
denizin tanrıça köpüklerinden
bir de mermer balık
bir karanlık şehre
üstün nöbetçilerle giriyor

bunu gelecek çocukta olmak için
beklemek daha sonra
önce sipsivri bir başın
balıklarla Afrodite
merdiven dayayıp çıktığı
ağaçların huzurunda
onlar ne diye çocuklarını
balıklara

III

rüzgâr da koşar
nasıl sever misiniz
ya kimbilir hangi sevincin
hangi gerçeğin çiçeği
göz nuru
hangi hangi geleceğin
ağacı gelir dize
çılgınlık gibi mutlaka
ışıklı imkân içinde

Sol burna mıknatıslı demir halka
acıklı hapsirir diye belkemiğinin
durmadan mutlu geçmişini

Ananız ve babanız
balalan ağızlarıyla
onurları durmadan azalır. Döllendirler
ve başınızın içi cenaze
bir cama bin çekiç
başınız cenaze
canlı tabutlarınızla
kutupsuz kıplesiz
hangi putun önünden geçmektesiniz

IV

Can akıldan geçerken üstün gemi
gelir yaslanır bir direğe
kızkardeşinin kanıyla d'z kapağım
göbeğine bir haç getirip gölgesine
aleksandirina usulü ağlayıp
nerden nereye ün saldı

Su demek ki taşın çakıl cinsinden
zamanla toprak
incecik zar kesmekte
çok 'mahirdi'
Ona
İlyada nasıl kendini benzetip
bakmışsa bugüne

Gün ışığında bütün limanların
nasipsiz gemiye
sanki başka liman duruşu gibi
tanrıya yabancılaşmış
canların güneşi

V

Ne demek şu beyaz göğüslü

ince yapılı dansöz atlarla
iki lata uzanmak
kutsamak için
sevinç getiren
büyük yorgunlukla sevinç getiren
durmadan değişen ve yeniden gelen
kambur
o lezzetinde iştahlar getiren
köpükten kör balığı

... kutlanmaz göl ve toprak
temiz bir bilgiyle geçilir ellerine
su ekmek ama bir çift böcek
bir biri alınından
biraz tepeye
gerçekten biraz da tepeye
ne diye 'gidiyorlardı'

Düştür bağırır şimdi şarkıyla
onlar eğ lip geçiyorlar
gelir okyanus ayaklarına
En derin anlamlı tepenin
elleri şarap ağızlarında gülünce
Başları bir baş dönme anaforunda
yaşamakla erkekçe kaybediyorlar
ölüme "mahcup" bir rölans
damarlarında koşan toprakla süslenip
ışığa pas diyorlar
intiharla gizlenip
hatırlarken çocukların sevinçle
ve babalarıyla ilk boy resimlerini

VI

biz işte hep soylu yapılar

ıslak taş gemide huysuz
uzakta ilk gülün akrebiyle sevişmekten
bir tek sarı ve sarsılmaz sesine güvendiğimiz
kanaryayı katlettik

ZAMANA YAY GERİP
OK ATMAK

Şarkı ve oyma dudak
Sağlam gözleri
Ve yandan bakılınca
Uzun yüzünde kabartma bir deniz

Bütün kuşlarla gidilir yanına
Sıhhatli bir hava seçilir dolaptan
Bakılır en arkaya durmuş evin
Acısız aynasına

Bu yaşamak sezonu çok memnun
Yay gerip ok atan

.. .. .
.. .. .
.. .. .

BERDÜCESİ — 1962

a

Dehşetli üşüyor
ansızın gözbebeklerinden alaturka kurtulmuş
yoksa saçları bütün saçları dünyaya akıyor
aksarayda ve üç kulaç derinde
beklemek daha başka sırtüstü yatıyor
bütün azaları kirlenmiş
günahlarından işlenmiş apayrı tüyleriyle
kızlığından tavşan dokunulmazlığı bir sahne mutlaka
ve galiba
karnının bir bölümünden sonsuz ürperiyor

topyekun bahriyeden ve murtazadan
gırlıçplak saçlarıyla gizleniyor
delikanlı kucaklardan hoşlandığı kadar
derin yataklarda anlaşılmaş
haydarpaşadan binip kurtalanda
trenden iner gibi bir kız

beklemek daha başka şey
sen benim kızlığını bildiğim
k'liselerden kaçmış yağmur gibi gözyaşlarınla
minareler gibi tutuldun
sır vermez dip odalarına atıldın kahramanlığın
başkalarına kalırsa her an dokunulmaktasın
bunca tanışıklığımız varken
sana dair
bana söz düşmüyor eğer düşerse
benimle kutsaldır
buna rağmen
başından bir maccradır geçmiş
b'n türlü makam geçmiştir derim

b

yaratılmanın bir yoksulluğu da gereklilik
bir de
öğünmüş gibi değil oysa kuşların
ikimizi gece yirmi dört cephelerinde gözlemesi ustalığı
yüzde yüz bir tanımazlık sorunu

her yanın dudaktır üstün bezelye taneleri
senin kır çiçekleri ayarında laleliğin
mayland'da hiç ama aşk değil
bir tutam göz ağrısı
aşk değil
kana bulanmış bir yürek
bir etek serüveni

sonuç zavalh ilkbahar giyot'inleri
güneşin ilgisiz damarlarıyla yapayalnız bir keder
sendeki santa luçiya gözleri
benimkisi harzemşah

c

saygılı dudaklarınla yarıştım
ince bir ilgi yaşadım kıvranımlarında
gözlerinde 'harikulâde' yaş bulutları
Yürek safındaydım sen bin mil uzaktan koska

göz değil aşk
aşk değil bin çeşit göz

bunca çıldırdım hem ilgisiz
koridor görüp ölüyordum
çizmeli tülbentli kız
saçlarında yirmi yedi yıl lodos

laleliden otobüse biniyor
kim bilir nerede oturuyor
her çizgisi ezmeyle bilenmiş
üz 'aziz' bakışını yakaladım
bin yıldır cephaneye taramış

hep blek börd bir gözdeyiz
sıra kimin
benimse - rölans

ÇÖLDE GİZLİ BEZGİNLER

bir çiçek bahçesinde geçeye durgun kalışın yağmur sıcağı
gibi
öptüm sonsuz gidişinden. Saçlarının seyriyle seni

yolları aşklara davul çalıp çağrılmış yalnızlarla dolduran
akrepleridir duygunun. Karanlık ordulara güneşsiz
sokulan

bunlar canlanınca ne ateş kirli taşlar ne böcek
şakakların sıcağında kuytu bir ses büzülüp ölecek

sabahsız kuşlara koşarsa durur mu evreni omuzlarında
bahar şenlikleriyle. Sürdüren ellerini yangın borularında
şaşkınlıkla başladı bu atlar bu savaşlar insan
buluşlarından
burda biter düğün. Gidilir mi evin soğuşuna çölün
sıcağından

gemilerimiz saklanır. Ağzımızda bir aşk kaçıışı vardır
buluşmaların
saplandık tadına. Durduk alında yüreğe vuruşların

yollar sellere gider. Açılır parklar artık kuşlar dağılır
bir aşkı gözyaşlarıyla bulvara çağırarak hiç keseye mi
kalır

çizildi yalnızlar. Senin gelişin ne de süvari köprünün
diplerinde
geçer üstümüzden yağmur alan donanmalar. Kürek
sesleriyle

koşu bitince aşk bir yorulmadır kaçılmaz kırbacından
sayılır günü geçmiş anlar boşalan hangi tüfeğin
arkasından

oturur iki bakış ormanından gerilip bir masayı kollar
uzayıp uzaya giden akrebe katlanıp zincire gelmeyen
yolcular

bu bizim sesimiz denizlere ateş gibi eller açılır ortasından
su konuşmaz toplanmaz kuşlar. Ne kazandık
yaşamamızdan

biz harcandık anam hem kelimesiz kapandık
sevgi ektik. Sonsuz seçtik. Beğendik. Ama toprağı
kazandık

Sevinçle kaçın kurtulun ölümlerinize. Yalnızlıkla ben
kaldım
sevindiniz işte alın koşturun. Aha size son atım

AÇIK AÇIK ÇAĞIRIR AŞKINI

I.

Çabuk akan tez giden
ilk geyik avında ölenler
çarpıntı başlarıdır insanlığın

Uzakta. Ta burada
Ünlü bir cansıkıntısını
Ufalar bir zümrüt sakal

Yeldeğirmeni
ve uçuşan leylekler
beyaz saçlı atın
kar yığımı rüzgâr hallerini
kahraman atın
madalya anına bitişik
dört nala koşan sesi
oradan uzaktan ta buradan

siyah
çatık kaşlı gelincik tohumlarına
benzer sezişleriyle
gelişir yapılı kaygılar

II. bir ayıp giyotin.

çün ağaç sağa dönmez
soldan kuşatılır
çün ağaç şaşırır
ağaç ölür
Ama sapına kadar
Bilhassa büyük

Erkek

Tam erkek bir el
Yani kolun ucuna kadar gelmişse
Yumruk bile olmuş

ve bilhassa bu büyük bir el
beynelmilel bir sabah seli
katlayıp büküp yapma çelikleri
gündelik insanı kaldırıp
bir de tanrıya şarkısını söylerse

Belirli bir yapısı
belli bir geçmişi olan
nereye değdiği bilen
dügün yapısı fırçasıyla
toprak ve topraktan sonrasını
aynı çığığı atan
ve karalar için de

III. haydi

su kaçır su durur mu
gök içimizden bir zenci çağırır
zenci zenci
bir büyük geniş başlı
şikâyet mi ne olur

açık açık çağırır aşkını
burda mı daha mı uzakta
bütün bir geceye
dayar alınını

öyle ki alın
mübarek bir şeydir.

ORASI NERESİ
BURASI BİR ADAM

Korkuyu kapışır taşlar
karanlık kendine çekince perdeyi
göz hüznüyle odayı kapar
el uyur ve akvaryumda balık
resmi çekilmiş nehir

Böyle bir çiçek vardı
Rüyadaki geçit büyüyüp büyüyüp
Büyüyüp büyüyüp büyüyüp
Espası bir tek gecede
Ezip el tutan
Alınını bütün bir duvara dayıyan
ve sesleri bir orman büyüklüğünde
güneşe yol yapan çocuk
güreşip bütün gelişleriyle
gecikmiş b.r deniz feneri

Saati yalvarır hızla
Şafağı çoğaltır kan akan damar
Adım zorlar kapıya çağrılan
En korkulan gerçeği
Bir boyun eğişle girilen
böyle bir çiçek vardı
kılcal kökleri
çağın sarsıntı duvarlarından
burası bir adam
bir aşk çapında
bir çeşit hapisane tutulan

akıp giden su uyanınca adam
suyu geçmek isteyen karınca

bir taşın alevinden basarak ellerine
kaçınca adam
bırakmaz eşyasını da uykuda.

SEVMEK DE YORULUR

Bir adam bir kadın var içimde iyice anladım
Eana bunu sessizce anlatıyorlardı
Bir yerde onların yönlerinden
alımlı bir zarf katlanmıştı uzaktaki
bulvarların geceye vurdukları
çağırmasız kır günlerini zararsız akrepleri
uzunlamasına yaşayıp yatay bir çocukla kalkan
bir sürü alışkanlıklar taşıyan
insanlığımızın gülüşü yalnızlar çarşısında
çağrılmış gümüş seslerini aynadaki yüzlerin
başkası sevsin diye en seçkin yerine
bir şal gezdirirdi
İnsanlığımıza bir şey getirirdi yalnızlarla

Bir sen varsın hep saçların ağzın
Bir merdiven hücrelerinde
uzak çağrışımlarla koşardın ya bensem
seni sonsuz gelişinle
saçından tanıyor gülüşünden kaçıyor
eğilip başını içlerimden geçtiğin zaman
uzağa bir yolcuya karşı çıkar gibi
Artık gecikmiş alışıldığım gidişinle
davranılmaz üstünde durulmaz
hiç bir tüfeğe gelmez bir kekliksem

Yüzün soygundan geçmiş öyle bir yerde
durmuş ki bakışın boynun bozgun
üstünden bir nehir geçer gibi
ya gecedir ondan ya bulanık sudan
bir hasta gibi ağrıyorsun

Gelişini aldım onu nasıl harcadım
Denizden bunalıp okyanusa

Selâm çakan vapurun
Aman o ne güzel o nasıl
Sevindik adımına birden parka çekildik
Ve birden nasıl bayram bıyıklı
Bir yayılım herkesin yaydığı bir merhabayla
Eğilip başını içlerimden geçtiğin zaman
Uzağa bir yolcuya çıkar gibi

Selini üstüme çektin önce
camdan bir mektup dolabının
İstüste sayısız koridorunu yüzüme yakın
başını duvara değdirmiş bir benzetişle
josef ka benzeri bir bakışında
ya da konuşmayı kesip aman sen
öyle bir gittin ki benimle

Piknik beni sana verdi önce
Gelişen güneş yalnızlıktan bir göze
Eski ellerin
Ve çağlarınla bir şeye uzanmış etin
Ve hançerinle zamana saf durmuş
Son gidişindir bu

Bunların hepsi beni çağırıyorlar sevinçlerimden
Biri denizdir uzun boylu gürültüsüyle
zaten hangisi kavak zürafası değil
biri bütün yan odaları bekler
kuşkulu geçer camlardan
ve bırakır yerini bir koridor bekçisine

Haydi sen bütün onlara git benimle
Son sığaramdın
Gidişin antinikotin

Birden bir şey mutlu eşit piyano çalıyor

Eller: iki çeşit durgun
Gerçi çıkmıyor gelenlerin karanlığa duranların
Suya inen sesleri

Tam şimdi denizinle
bir çakıl taşına yaklaşıyor
kuma çok yakın bütün kesitleriyle
bakıyor ve bunalıyorsun

Tam şimdi ipe koşan
beni eller:yle alkışlayan
ağrıyan bir gün geliyor

CAN ERİĞİ İLK İZ

Yumuşak canına ve en ince çizgisine
Huzur akıtan düz sesi
Ve halkalanmış yüreğinin bir yerine
Lekesiz güneş çizgisi:

Bu yaşlı bir ırmak asıl bundan sonra
Bir öğle sonrası menekşeden rampaya
Kıvrıkcık göğüsleriyle eğildiler
Geçti yalnızlık bir serüven konuştular
Bir fidan bulup diktiler ırmağa

İçin'in bir yerine köşeli bir taş gibi
Ad veremedi geçişine can eriğinin
Pembe duruşuna horoz rengi öpücüklerle
Ve bir an bir duygulu adam
Mola verdi yanlarına

İlk acıtan diken
Can eriğine yaklaşan yeni bir dünya treni
Sahipsiz noktalarda durdular
İki ay geçici karanlık
Ve bir güneş çizgisi yine bir öğle sonrası
Havuzlu
Ve unutulmaz çimenli
Dört duvarlı bahçede
Kurşun gibi kesin
Tüy gibi yumuşak
İpince gelişti can eriğinin

ÇOCUĞAN

bu bir geç kalıştır.
akşam duruşlarında
alna vuran ürpertinin
direklere benzeyen düzenli
gizlenik adamında bir kadın
bir geç kalıştır

taş kapıdan ürkek bir güvercin
aşağı sokaklara uçuşan saçlarıyla
ilk akşam vuruşuna kadar
ardında gizlenir bütün seslerin

bu koşu büyür elbet
geçmiş bilinen çehreler sırasından
açıkça saçları belirir
bir gözleri bakar
dudakları gizlenir ağzına

burada yoğun bir savaştan
inmek gerekiyor
Taşlarla koşuyu
en yakın sonuna
örtmeli
güçleri buğudan atları
kırbaçlarla
kavga gider yol uzayınca
bitirir şarkıyı şapkaıyla
şaraba sabahsız
uzanan ellere
bir keklik dimdik bakınır
bir kazanca dokunur akıyla
Dünya
sirtına çevrilmiş hamalın

yorgun kalkışı
şehrin torbalanmış sıcağına

kalabalık bir şaldasın
arkandan bir şövalye gelir
üzgün ve eski
zincirlere benzeyen yanlışlarıyla
tutarsa kolunu özgürlüğüne tutar
sen savrulup gülmektesin

dağı anlarım durur kızmadıkça
dağılır buzlar yolları kesilince
akla dümdüz
demir atıp ancak durulan
sedirsiz taş kapıda
sevecen gezdirir ellerini
sürdürür çocuğan çağında
sürmeli
açar ordularını sevgilimdir
kurar çadırını bir tiyatro kahvesine
altıncı kata bir denize yükselir
anlatır haftalarca
telefonda susta duran
kapıda bir saat vuruşunun önünde
silâhsız duran serçeyi
sen
bir şehir açısında çevrilensin
bu koşan eski ve solgun
Aşkın
ikinci serpilisin bir yüreğe
tuzaktır adını bildirmek

ama bir şarkıda geçer adımız
sahipsiz vuruluşuyla ispanyolun biri
bir balıkla yanyana sorulur

barıştıramazsa bizi
denizler adına ne duymuşsa
hepsini çizdirir ve üzgün
bir kalkışla çıkar karşımıza

AHENKSİZ KUşLAR

çayırkuşu engelsiz yapraklara
havası dondurulmuş ve suyundan alıkoyulmuş
bir ay gecesi tanrısıyla
elişi kağıtlarından ev demetlerini
ve deniz başlarında
küçük ve yuvarlak ellerle tutulmuş çocuk etekleri
çayırkuşunu engelsiz yapraklara

çaçaron hep evleriyle olanlara bir akşam geçidi
vurulmadan ve korkusuna
sebepsiz kapılmadan
duvarlara yazılmış heykel ağızlarındaki sözlerin
ve eski resimlerde
yerleri oyulmuş
gözlerin ve hiç bir vehmin önünde
vurulmadan ve korkulara

yazı sonu alman bir kuştu
yerle gök arasında
kadırgalarında renk atmaz cömert çiçekler
su altlarında ve yürek diplerinde
zarı delinecek bir an bekleyen
kanatları sabra ve kâbus sonlarına
çarpan konuşan ve sesler çeviren
yerle gök sonrasında
görülmeden tanınan
ve en gerektiği yerde anılan
civa sıcağı yurtlar
çamdan insanı çığneyen sakızlar
korkuya öteye ve dünya seslerine
çarpan çalkanan
bir yamaçta yalnız başına durabilmiş
açabilmiş çalılar

çayırkuşu insan ve toprak levhasında
gagası ışyınca durur anlatır
bildirir ki güneştir
her an sabah sesi çıkaran
ve davran deyince
insanın isim verdiği yüceden
göğü kollayan ve ufuktan aranan
bir çift gözü en son şekliyle
her an bir zindan resminde çağırın
güneştir gagası
ışyınca çayırkuşunun

bir savaş bütün bunlarla doludur
ölüm beyin düzlerinde
sık sık gezinen ve işte tamam yerine
her dokunuşta bir delik açılan
ve hepsi bir tek karanlığa açılan

OTAHİ

Yolcuya bekliyerek koşan kadın
en uzakta kalan adaya
kumsaldan başlayan yorgun ağaca
ve şehre alışan yola

otahının beklediği mantar
sarı kırdan sonra
parmaklarıyla sarı çimenden sonra

mor gök gelir güzeldir
bir tek göğsünü
göğsünün tekini ıştırır
ve pembe dağlara
aydınlık göğsü
ve uzağa çağrılan bakışlarıyla

omuzunu önden aşar saçları
ve kendine yeten telaşsız saçlarının
dirsekleri yanında yere değen uçları

eli yuvarlak şakağında
bileğinde yumuşak nabızı
ayak altları
doğuverdiği ve otahı olduğu evine
tam bir geçmişe
yaslandığı ağaçlara
baka durduğu ağaçlara

dizi dirseği
görülmeven alını
ve toprağı dokuyan karnıyla
ve karnıyla beklediği için toprağı
otahı bir adanın ismiyle kadın

silme kadın

manş daha yakın değil
mantar sarı kırdan sonra
otağı martin de bilmiyor
kemikli bir mum heykel gibi
telaşa durmuş duygularıyla
bir şeye bakarken
ya da bakracını
denizden doldururken
kapılarına su döker toprağı yıkarken
yaslanırken vakit geçsin diye bir ağaca
unutur ekmek yaptığını
hamurdan bir yolcu açar

otahının beklediğı katar
sarı kırdan
uzun sulardan sonra

AYLAK GÖZ

Erkenden aşındırır aşkını
Odalarn köşelerine zamansız oturur
Duyarsa bir çocuğun
Oyundan çağrıldığını

Başının her seferinde döndüğü kumarı
Gönlünü bir tarzla kurularken kazanır
Anlarsa yenilen bir kadının
Darda kaldığını

Kendi kendine arkadaş kaçağı
Arada bir bakınır ne yaptığını
Süresiz kapılır tablolara yangelir
Ve oturdu mu bir masaya
Hakkını verir çay içmenin

Bu adam kitapların uçlarına
Çizilip itilmiş resim
Korkmadan yaşar tebessum gösterir
Ağır başıyla nöbet alır
Dağdan kaçır şehri çevirir
Ve bırakır gönlünü bir tazı sıçramasına

Erkenden aşındırır aşkını
Anlamaz bir kadının
Süresiz kapılıp yangeldiğı tablolara
Severek tebessum attığını
Ağır başıyla kopar dağdan
Nöbet alır şehri devirir

DELİKANLILAR

Güllünc şapkalarını sahipsiz şarkılarıyla
Bazen mavi yanaklı bir yıldızın
Kızdan heykellerini
utangaç ve yenilgen
bir gardrob odasında
namluya benzer
herşeyim
dünyada
üryan dolaşan bebeğin
özgürlüğün ama her şeyin
özgüre ödünç verilen geleceğin

E rişilecek bir üst bir alt kent
Bir de
İçine durup demir atılacak
Bu binek aşkların
Delikanlılar sofrasında
Kamçılı bağırışları

Derken
Merhem
Yok merhem

Derken
Avuç içlerinin kadın bölmelerine
Kadının iki avuç hacmindeki kadının
En usta hücrelerime
En yanıtıcı en dolup en boşalan
Ve en boşa atılan
Yıkan hücrelerime
Bükülen dizlerime
Ve kasılan karın etlerime

Kendime gelince ben kim oluyorum
Cevherim neyse nereden geliyor
Nereden nereye ne mi
Duvarların fayans çinko benzerleri
Kendime gelince
Gözlerini cihan gözlerini
Ellerini kollarım parmaklarını
Göğsüme göğsüme tam yüzüme
Uzatan eşya beyleri
Çanak çömlek
varlığına vardığım hücre gece
Her yandan karanlıklar biçilir
dikilir üstümüze

II

Yolda kamyonlarla süt satanlar
Düşleri
Evleri ufalayan ve büyüyen çocuklarından
Değerli bir yoldaşlıkla
Ödünç alan ihtiyar babalar
Ateş yanan sokaklar geçiyorlar

Delikanlılar baba ve adam
Delikanlılar ve aşklar
Delikanlılar sevdalı oluşlardan
Bir yıldız poyrazı
İsa meryem kadar
Bir bahikle girince sulara
İnsanlar kelime hücrelerinde
İsanın denizlere dağılan saçlarında
— İsa da tam denizlere göre
İnsanlar isaya göre
eşyalarıyla ve hayvanlarıyla
yaşar akıp giden uslarıyla

geliştire geliştire .
bütün ölmek ve öldürmek sınavlarını
anlarda bırakmak için
tanrının ve meryemin yavrularını

Delikanlı bir çağanoz fabrikasında
Yürekleri devrilir doğum günü bayraklarıyla
Kentlere çağrılan ve insan biçimlerine
Nefret biçilen
Ve bunları düzenli anneler şeklinde
Yalnız düşman getiren
Babanın gecelerine

Delikanlı
Bir sahenin perdelerinden sonra
Katmerli kadife ve kapanan perdelerinden sonra
Açılıp kapanan karanlık küçük odalarda
Ve karanlık küçük odalarda

KUTSAL MAVİ ÇOCUK ŞİİRİ

Eller'in çıktı ve göğün ortasına geldi
Tarlada
Bakışı gittikçe yer toprağına
Çakılan
Bu kadar beklerken habersizdi
Ve hattâ onlar da habersizdiler

Sular mı anladı
Dağlar mı sezdi
Yoksa birdenbire bir çiçek mi

Bir gün
Herhangi bir an
Ama bir çelik an
Her şey
Ve hepsi başlarını kaldırdılar
Ve hemen ellerinin gölgesi düştü yüzlerine

Karmakarışık belirsiz uzun
Geçti ve geçti gölgesi
Zerdüştün ayaklarından bir kartalın

KOŞU

Mağaralar taştan yolcu örüyor
Böyle üstünlük görülmemiştir bir bebek
Göğü sevmeyi
Ve yerden korkmayı biliyor
Kendine bir ses bekliyor bir sarık
Aleme tanrı

Bir bebek susar nihayet
Sezer de ağaçların otların
Toprakdan çıktığını

Bir bebek ağlar
Bir bebek mor ağzından
Bilinir söyleyince

Zerdüşt nereye gittiyse
Hep kartalı gördü

Ve güneş tek hüneriyle
Bir yaprağı kertenkeleyi çakıltaşını
Ve mor olduğunu suların

Beyin tırtıl
Taş taşlar taşların
Dipsiz süresiz seslerine tırmanır
Çünkü ses katlanır
Kazılır kayalara
Ses geçilir iki kaşın arasından
Sonsuz nefes alır
Ülkedir dudakta

Zerdüşt neredeyse
Kartal orada yığınak
O
Zincirli ayakların durmadan çıktığı
Tek bir basamak

Kaya gözlü ağaç saçlı
Taşın içindeki böcek
Bu ilk fırtına kapısında

Taşın içinde böcek

Taşır kendini yürür
Bedenini bir uçtan bir uca
Nabızı vurur dinler şaşırır
Çalışan eşyasını yakalar
Sorar fare kuş balık

her şey kendi yerinde
Taşın içindeki böcek
Ki inanır
Ve çatlar taş

Gök eğilir
O geçer kartalıyla

Yüreği büyülenir burkular
Gözleri gerilir
Ağzında bir donanmayla bekler
Mermer yerine şahlanır
Çizilir kanar

Bardağa ilk düşen damlasında
Uyuyan güvercin
Ve ilk taşan damlasında
Bir azgın güvercin
Bulutları saçlarından sürükler
Bayram yerlerini geçer hızla

Bir sabah kartalın bembeyaz kadınıyla
Dağlardan düzlere nehirlerle
Çırpınarak çığlıklar atarak
O
Durmadan saratustra

ÖLÜ ATLAR

Karışık bir iç deniz bunalımı
Zafersiz bir kalyonda
Ölümün her anki hatırasından uzak
insanı her halinden tanıyan
sakat bir ölü atlar alıcısı

Ucuza kilitlenmiş bir dağ ceylanı
Ancak bir tabuyu öldürecek bir zamanda
göğün bütün ön görmelerinden uzak
fenerler tutulup tekmeler atılan
önemli bir es çağ tanrısı

telaşla yenilen analarda kayboluşları
sevgisiz kalan babalarla
lekesiz bir güneşle ancak
çocuğunu sardığı bezler arınan
ağrıtmaz sanılan bir yaşamak şarkısı

ikisinden birini örter kanadı
durulmayıp tebessüm ettirilen şarkıda
sevinçsiz canlara dayanmak
her an bir başka ışksızı arayan
acıması bir çocuğun masal cücelerine

HESAPLANMADAN ÖLÜ

1.

Onlardı uzak yerler seçtiler
ve sayesiz ilahları
Kalın ovalar kuşları yaklaşan ağaçlar
ve taşlaşan boğulu kalan nağra
bir sarnıç kemeri eğrisinde
dünden bugüne seyirten
telaşsız sular seçti padişah buyurdu kervansaraylar
hudutta kraliçe ağızları serhatte yağız duşlar
ipe saldıran yığınlar çün osmanlı kanları
meleklesen at yangınları
ülkeyi kol gezen projektör bakışlar
hayvanlar bile altında rahat uyuyan
ve elgizin göğsünde kışkık bahçeleri
ağırlaşan bir çiçekte
sultan sıcaklığına çarpıp
ummana sıçrayan çekirgeler
aşk donanmış bir havada
şehadet getiren sedir ağaçları gemilerin
el çırpan iskele ve sancakları
— Üzülmek fethedilmiştir kışladan haber
tevrattan sakıncalı sözler sakınmak gereken göz
gerek kanatılan gelinler
davulun orta yerinden bir baş soğan
katlayıp ince ağızlarında çingen
içlerin boşalan surlarına zurna

Toplanan şimdilik sürgüne eklenen
değerli çocuklar
arkalarında büyük rüzgârlı anne etekleri
ucuca takılan yaşmak çeşitleri
mavi çok renkli tülbentler

iri gözyaşı boncukları
içine kainatlar sıkışan
caminin yürek konmamış kayalıklarında
durmadan her lahza yeniden arman
henüz bir böceklik yer açılan
yalvaracak bir tek yer açılan

elleri aynı kumaştan
içlerinde bir haremî tavşan
açık duran kapılarının arkasında
çocuklar baştan sona kadımlara düğmeli
bu bir an yüzümü hayvanlara dikip
çamurlu
— Ey babilin yorumaz artıkları

dışında açıkça bir tazı koşuyor
ölümlerde yorulup
bir güle kapanan
gelincikte bekleyen

2.

sonunda ak tavşan ölüme benzeyince
koşup bir ölümün önüne titremeler içinde
diz çöken adamlar beynime atıldılar
ağırlıkları safra taşları yanlarında
bellerinde kancalı tırpanları

sacaktan akan buz parçası
ona biraz da ben katılacaktım
çünkü herhangi bir hazırlık yapmışlardı
taş duvarın d'bindeydik ölümümden
ses çıkmasın beni kapıyorlardı bedenleriyle
alnımı bana bıraksınlar
hiç yalnızlık korkutmayan alnımı

karnımdaki boşluklara
Saçlarım uzasın kirlens'n ellerim ayaklarıma
ama onların vakti yoktu olanlar için
ve onlar için çocuk duvara kadar
gidip gelecekti salıncak ceviz dalında
ve komşunun ölüm çocukları
güçlülükle göğüslerine tutunan nefesleri
Öldürmeye alışmaları karar kılışları
Toprağı karıştırıp şaşkınlıkla içlerine giriyorum onların
Ansızın bir kravat bazen bir kaç sene deniz
renkli horozlar ve karanlık doğan yarasa
sık sık anne tekrarı
ve kalbinde allah yazan çocuk
kızlar hızlanan gelinler
erkeklerde insan uğultuları
çocuklar ki mutlaka kutupta bırakılan
ve dönülen bayrak

Beni vuruyorlar renklerin gidip gelişleriyle
içinde kanlı zincirler elden ele
yıldız süzerken kadınların karınlarında doğururken
dilleri terleri damaklarıyla ısırıkları pamuklar
ağızdan ağıza
ve meydanlara
çık çıkkan yığılan çocuklar

bağırın balık
suyu zorlayan midye
üzerimizden akan gemi karınları
— Çocuk kanlarla sarsıldı
öğrenciliğim korkunç öğretmenlerim
sızı olduğum kızlar
onların şehvetime dokunup kalışları
anı
akıllı bir öğrencinin alayındayım

kanımı ve kamalarını arıyorlar
aceleyle elleriyle cepleriyle
bedenime kanımı yapışık olarak
ya da kumaşa emdirerek
akıtacak olan
ve bedenimi arayan korkumu
açıkıyorlar önüme

(korkumu ölümümle ağzıma kitlemişim)

İnsanlar salıncak atlarında solur
— Güneş hep aynı artist çocuktu
Nilüfer ipi çok ince parmaklarıyla
dağlara göklere en yakın elmacık kemikleriye tutmuş
yüzüme gülerek severek

3.

Şimdi yağmur birikiyor kubbelerin içine
ak yürek baraj büyüyor
yarış su pirinç ve içinde canlı çevrilen insanın
çiçekle döşenen başı

Balıkçı tezgahları
Kayıkçı tezgahları
Ekmek tezgahları

yağmur aımlara doğrudu
secdeye durdu süslendi ölümle sözleşen
ateşli hastalar gibi

SALVO

Kanama dolabını taşır gibi gidiyorsun
Atların uyduğu kimlerin vurduğu yerde
zaman bir nalbant gibi boşuk elleriyle
ovuyor çünkü uğultu çıkaran başlarının

Birinci ikinci ve dördüncü katları
dizleri tik çeken bacakları
örten masalarıyla
bir jest alıp bir cümle götüren
sağdaki gölgeden soldakine uzanan sahrayı
işaretleyen ve böylece
canlı duran elleri öğüten
uğunan bedenleri çoğaltan aynalarıyla
aşlında kaynayan şehrin safrasında
o tek başına bir şeydir

orada hantal bilmecelerle
geçerek sualtı saçaklarını
ağrıtan durmadan kavrayıp
ikili altılı cam kenarlarını
çeker toprak çeker gibi üstümüze
Örneğin her gün gecekinin aynısı acaip kollar
sarıp sarmalayınca bizi
gözlerimize serilip akrep bezleri
göğüs boşluğumuzda evren bezleri
her noktasında ayağa kalkmanın bütün çeşitleri
bir bir susar
her el bir perde açar alınımıza
aşlında o saklı anda
saklı kadınlar tırmanır benynim'ize
Yalnızlık hakkımızı biz orada azarladık
Orada çığan kuşları gibi
kavuran ateşin içindeki zaman

katılır da aramıza
ve durmaz aramızda da
gider severek
okşar düşman gibi
kuşu söyleyen çocukların
ve zalim anılan
tekrarlanan çocuğun da seçtiği sokakları

satrançlar sağ köşede şah
damalar damla damla
ev ev
ve balıkçı kadın rampalarında
ağır yürüyüşlü adamların kafalarını
testereye yakın mıntıkada
ve durgun maytap ırmağında

b'len gözün görün dünyanın görmediği
en yaşlı ve genç oyun kâğıtları
göğe gidip gökten gelen
ölümlü yağmur gibi
vurgun oyuk benliklerin
karşı bakışlarda delinmiş
denenmiş bileklerinde

Bir şeklin karşılıklı oturma bölümündeyiz
Hep böyle durur yaşlanıp ağlayışımızın
Gözevlerine kurulan sırat eğrisi
ve uzun çubuklarımızın
ve önümüzde uyuyan çocukların
hiç çıkmayan
ve çıkıp solumak için yeryüzeyine
karanlık eve giremeyen
yarısı bizde duran çocukların
içimizdeki şehvet düzeyinde
'istisnai' bir kadın

tam sağlanmış olarak
boğazkesen saatlerindeki çağruları
dolu duran iliklerinden derleyip
kısrağı bütünler gibi
önümüzde açışan
sürtünüp tutuşan suları
erkeğin gerektirdiği kadar
kadın onu doğurmuş olarak
uzak toplantılardan çağırınca
ucuca yaşayan ayları
duman alan bozguna katılan gözlerimizle
göreceğimiz kadar
aç dedirtti ağzımıza
içimizdeki itimiz
aç dedik bütün sancılarını
önce dizlerine kadar fildişi
ayakları

Anlayın bizim de güzelliğimizi
bizim balık yiyip ölen
kelimeyi çatlatan güzelliğimizi
aklından açılıp kadının
bizi kemiren yüzünün güzel terkisinde
allahın ağır açılan
geniş sofralı odalarında
bir bir dünya namma
seferber eder sevgililerini

neler yapıyor artık
sen birşey yapıyordun ya
uvuuğ
uvuuuğ
uvuuuuğ

çıkarmayı insan sıkletini

diğer alanda filozof...
tek başına bir şeydir
savunur çoktan ağrıyan ağzını

Yuvarlak ağır atılan imkansızlıkları
cümleden cümleye şeklin ötesine
trampet çalan göz hücrelerinde
en genci öne atılan meydan çağırın
havzasız sabah gibi
ayıklar çıkarır sözlerini
kızıl sarı yeşil mor renklerine
batırır gittikçe taşolan kaynaklarını
ağızdaki namluya sürülen kelime haçlarının

sen saçaklanıyordun
elinden çıktığın dehlizin küçüklük kadınına
gümüş giysiler önünde
bir de göğşe dayanan yanan ay önünde
doğru'yu yaya gerince
inanç terazili hazret gözleriyle
şerbet veriyordu okunan şekerden veriyordu
el veriyordu

şimdi ağırlaşan sağılan hak dolu çehrende
buhran bıçak yarası
marşlara çabuk şarkılara
eşitlenen geçmişinin
kalifiye insanı kök sürüyor
zorlayıp değişiyor uzay hayvanına

ben kanlı insan gibi
arta kalan çiçeklerden
kaçırıyorum camlara yayılan can sıcakımı
aramızda
kumaşlarımızın yaşayan koyunlar

kaçırılan kurtlar yüksekliğinde
sürdüğü bedenlerden
ölümün arkasını bize
önünü duvara dönüp
küskün
mümkün bir deniz gibi
aramızdaki arkadaşımız alingan ölümün
sırtı duvarları kaplıyan
yüzü aynaları
masaları gerekli kapıları
yirmilik insan kalıplarını
doğum gecesi haklıyan
bakışı
karşı bakışları hesaplayan çocuğuna
ince tezgâhlı günahları
az az içiriyor
bir garson - çıldır çıldır - emekle
içinde kaşık duran
içinde çay duran
yanında şeker duran
içinde bardak duran
elinde tabak duran eliyle
garson ölümden gelen haberle

- ağrıyan ağrıdıkça sahnesi -
orada bir adam
garsona çay yalvarıyor

anlatın benim de güzelliğimi
negatif üzerine beyaz basın
görün içimden ayrılan köleliğimi
oraya
balığın ağızındaki dünyalar sarhoşuna
öne sürüp benim adımla
insan üreten iklimleri

hamamda kadınların sancılanıp
hamamları aydınlatan kadınların
yalvardıkları tanrılar gibi
bağışlayın benim de güzelliğimi

kutlayın alçak aynalar
bazen duygulu duran
beyaz şeker tanelerini
kör de olsa gün doğarken
akvaryum ağlarken
yalnız o anlaşıldı bizlerden

geçerek ocağı taşıran
su basan sabahı
yanmaz ateşleriyle
önemli saattir geçilmez şarkılarında
kumlarda yüzlerin eğildiği
sıkışıp iki etin
kıskançlığa gelindiği evlerinde
balıkların toplanıp yendiği
kemiklerinin düz bir kasabada
köylü ayaklarına değdiği
şapkaların hafifçe öne eğildiği
büyük akvaryum sabahlamasında
domuz tanelerinin ineklerin beygir kırıntılarının
bir süre okşanan ağırlarıyla
sevince fırlayan kelime tüketen
birbirine mihlanan dişli ağızlarıyla
— Garson bir süt çayı daha

tavanda cenkeden tek seste
tabanların nakışlarıyla
hazreti isa toplantılarından ayrılan
ilk muhammed lengerinin
başında zenci evlatlarının

çekilip gözlerine yerleşen
dalgalanan etraflarında
can çağırın evren kişilerinin
başlarının bütün kaynamalarında
selamım ezraile mahsus çakan
allahu yalnız kuşanan
ağır yere yerden ağır alınan bedenlerin
görmediğimiz hafif canlarını
derhal acele edenlerin ardından
külâhını ağzına sürmeleyip
hassas o gök işçiliğinde
denizin yan gelip
bazen eteğini toplamadan atladığı
kesilen yürek uzantılarının
ötesinde çukur

kızgın kırmızı bacaklı kadın vardır
rüzgârlı anların tranvay altında
yerinden oynayan gözünü
bütün sivri demirlere çarpa çarpa
düşleyip el koyduğu
bütün akvaryum duraklarındaki masalara
saldıran dirseklerin
sinir uçlarından başlayıp
aka aka yorulan ırmakların dikine duran ırmakların
etin ve her çeşit kemiğin
en içlerine yorgun taklalarla
inip yüreklendiği gıcırdadığı tarhlarda
diz dize değen kahramanları
cihan garsonları da
hep yakınında dururlar
kızgın
kırmızı bacaklı kadının

uzun bacaklı leylek içimizde genç açar

uzun uçuşlu kanatlarının altında
hangar dolusu donmuş alçının
içinde hışırdar başımız

salgın duvarlar
iç içe geçen vücutlar
büyülü bir gecenin
karanlığına bitişik ışığında
ışıklı varlık sıçramasında
bellekten kendini kaçırın anlıklarını
hatırlamaya koşarlar
durgun benlikler kanaması duran suratlar
susuşan etler tortu hücreler
ağzın mağarasında
tek başına kıpırdayan
canlı dil hayvanında
ismini bulup çıkarmaya
adım koymaya saldıran
zehir uçları sancılar

İŞARET ÇOCUKLARI

Yasin okunan tütsü tüten çarşılardan
Geçerdi babam
Başında yağmur halkaları

Anam yeşil hırkalar görürdü düşünde
Daha ilk güzelliğinde
Alnını iki dağın arasına germiş
Bir devin göğsüne benzer
Göğsünden dualar geçermiş

Çarşılar eller'nde ekmek iğneleri
Cami avlularına açılan
Havuz sularına kapılan çocuklar
Görmeden güneşin biltün renklerini
Götürmezlerdi dükkândaki babalarına
Ocaktan akan kaynar yemekleri
Nenelerinin koyduğu avuç taslarına

Başı ve yüreği şahbaz
Kaleleri ağırlayan kadınların
Süslerini kemerlerini
Başlarını ağırlaştırın
Ağır siyah şelâle saçlarını
Tutunca gençleşirdi erkekler

Sonra insan o ki denizde
Küçük ve büyük nehirde
Bedeni ıslatan afsunlu suda
Önce niyet sonra yıkanırdı

Zaman dert getirdi sulara
İçinde eski balıkların yattığı kayalar

Savaşan insanların elinde
İnce yontulup taşındı balta mızrak şekline

Anam kanları kuruyan
Kavga ayıran bir kargı elinde
Kara ocağın taşlarına
İşaret koydu çocuklarını
Belinde gezdiren babamın
Beyaz yazılarla kazandığı adları

Yüreği korkuyla kuvvetlendi babamın
Unutup genç gelen günleri
Zamanın sürerken çektiği günleri
Çetin bilmecelerle
Sürdü atım şehirlere

Yün ören at güden kadınlar
Ormanlara tepeden eğilen toprak evlerde
Küçük pencerele karanlık dar odalarda
Uzaktan uzayıp gelen kurt seslerinin
Uzağa çekilip giden
Ayazda donan gülmeler içinde
Ormanlara süt emziren anne
Unuttu gittikçe uzayan çocuğunu

Hep kaçarmış şehirlerin
Demir dağlarına
Uyuyunca toprak beşiğimde
Sahipsiz kalan
Ellerimden kayan aydınlık günlerim

KURULUŞ

Anılar ışıklarda sıralandılar
bizim büyük güneşlerin karşılarna
gelip kamaşan en çok insan anısı
giden ve dolanan ayaklarını
en uca uzaklara yaklaşan
katı yürekli çocuklarına
işaret verdi solan sarayları

Toprağın üstünde iri erkek
genç kıza koşturan atını
Genç kıza kapılan büyük athı
yan yana çarpan hücrelerde
su içen öksüren düşünen
kıvrımlı sütunlar içinde
taş tablalarda
sevişen güçler
kalın bir arap rakkasında
Homerin son ayaklarına
değinen kırmızı böcekler

savaş anısı yani
En güzel kan hücresi
gittikçe uzaklaşan kulakları
çağırın şarkılarıyla
taştan çizgilerin
arasına enli bir taht gibi
kurur gürbüz saçlı oğlu
yanında kralı

iki deniz adasının
ortasında kurulup denize
eksiksiz bağdaş kuran
çömlek yapan adam

ağır bir taş açmış önüne

şehirlerimize uzanan
yeni çağ dağ heykelleri
insanı kansız ak mağara duvarlarına
kanlı ve kara
hayvanların hoş getirip doyurduğu
kadının içersinden
kolunu sarkıtan buralara
uçuşan ışıklı oyukların
mağara adamındaki oyukların
kemiğe giren yaranın
hızlı çarpışan yüreğ çarpan şehirlerimize
gücünün farkına yeni varmış gibi
saldıran kamaları öz saçaklanmasınm
artık çok incinebilen gözlerimize

TOPRAK

Evlerle aramız açılıyor
çünkü savaşlardan biridir evlerinden kaçanlar

1.

Evler boyun boyuna gelmenin habercileri
çocukları çok yaşatan serçe ağartan damlar
göğün yanaklarından sarkan gündüzleri
indirirler saçaklarından akıtarak bahçelere

Bahçeler ki evlerinde olanların
topraktan gelen ağaçlara
tutundukları ve gizli çekmeceler açtıkları
ve içine geleceğinden emin anılar
nur topu ceviz yaprakları
ilk sevgili yaprakları
İlk şiir sıcaklarını koydukları

B'r hacim altm şeklinde
Her an açılan Kitabın üstünde
İşik ve ışıklardan camını giyinmiş
Balrengi bir lamba

Beni doğuran peygambere yaslanmış
Geçmiş canları sergilemiş göğsüne
Hepsine hatimden b'r mucize ayırmış
Armağan salmış iç süslerine

babam canımı çökertiyor
hep aynı tarlanın önünde
aynı topraktan kalkıp
türbesini yontuyor içime

2.

Oysa sessizce girerdim çiçeklerin içine
küçük kız gitti sancılandınız mı
evler ve dereler daha derine

Güneşe kan durup dururken sıçradı
korsan deri değiştirdi
ben can değiştim toprağa basarken
ellerim yırtık saçlarımda
tatlı suları geçerken
denizde sallanırdı başları
korsan bir ev tutkununun içinde
evi zorlanan midyenin içinde
topraktan da ötede denizin kadersiz gecesinde
keçelenen
ve raslantı basan çatısız yüzleri

evlerle tartılmış ve ağır bulunmuş
fırlatılmış ve geceyle karşılanmış toprak
geçti biçiminden
sen nerde şehirleri gezdiren nehir
gece bir an bulup çınar ağacından
güneşe dökülen
evlerin dışında gezdiren beni

yer yere abandı sırtıma bir ev yaslandı
Ki sınıksız el tutan kader tutan
ve sokaklar ki anneler şöleninde
bebelerce fıskıyeli etekler

MEÇ

Ağaçlara kılıçlara benzer çocuklar çıkıyor
erikleri itiyorlar
erikler onları yırtıyor
ellerinde dürtme silâhları
plaj yıkıntılarına çarpıyorlar

sarsıntıyla akıyor
ayaklarını ıslatan
yaprakların gergin dallarında yüzücü nehir

gerginlik balık kanadı
sertlik gözlerine yakın gelmiş
suçlu ağızlarında çiğnenmiş bir gemi

çocuklar elleriyle dalların uçlarındaki eriklere
bir mahzendeki uzaklığa kayar gibi

Gerçekler başlarına konan çiçekler
yapraklar boğuluyor
yorgun bir meyve daha geliyor ağaç kökünden

bu sırada tramvay geçiyor
ve duruyor fidan küçük ağaç
göğüne üç ayak yaklaşmış
ilk koçanını ezberine biliyor

her an ürperti geçiriyor
odaya sokulan yemiş

odaya sokulan yemiş
göz hapsi

evinde durmayı seven kadınlar
mermerle sıvıyorlar çocuklarını

top uzağa yakına çağırıyor
hep bir noktada kalan adama
varmaya doğruluyor
sulardan sorulmayan
ama sulara yatkın anılarına
sevgiler koşturan
pencereyi parça parça aralayıp
denize açılan bir sokak kadını

denize açılan çuha kadını
açıktan geçen son sağlığa bağlamak için
makina ustası
amma da mideli yıkılmadan geliyor
ve sırım sessizliğiyle çalışıyorsa başına ben
gittikçe soğuyan ve soğuyan ben
ekmek kırıntıları döküyor

her zaman yaprak düşleri başlıyor
serpilen kuşlar çimen düzlerine
gelip bir kırsığa yakından bakıyorlar

kuruyan ağza kapak göze kapak
çölüne atılan zar
sulardan serpme balık

deniz görününce kargılar atılıyor
kârlı yamaçlardan
kızgın kumlara erenler kaydırak
arkalarından aç karınlı
sevilen kurtlar iniyor

ağaçlar dimdik
dallarında gergin su
haber gibi bir şey bekliyorlar
kökleri toprağı geziyor

bir yatağan aşırı gitti mi
zindana çıkıyor kök ucu

zufa bir cins ağaç

Devlet sokağını tek başına bir ayyaş geçiyor
kente verdiği cevap pandomim

başı bir gölge altı açıyor
hotozlu kadınıyla
hovarda adamı
yanyana koyunca yatak
yaşama simidi

şimdi eskimolara bakın
kadınları fok balıklarından
buzdan yataklara girip
sımsıcak çoğalıyorlar
denizlerini kargılarını köpeklerini yemeklerini kayıklarını
ve kaygılarını

ayı balıkları bekliyor
ve
başkentte korsan gülçin dil balığı

yelken
gelmek üzereyim gelmeye hazır
şaramla doldurdum
sözleri ağarınca bu geceyi
hartuç ve hece

göğsü kızgın köpüklü tayfası
şıştı mi kadın kollarını
kadın ellerini biçimli gergin tutan
insanın su başı rahim

kelime yorgun
gece soldu çan
çan ve çayır
suçsuz çocuklara koridor
yapraklar balık pulu
balıkçılar pul pul
yalnızca bakışlarını kırıyorlar
dokununca
çatılarda kirişlerde serin dubalarda

artık göze bakmak oyunu yok

KUŞAK

Babam hemen hakan olur
kervan yüklü geceyi taşıyan ormanda
bar bar bağırır develerini

Durmaz babam
Öncü seher yıldızından
apaydın olan başını
savaş uçlarında
ölçer soylu oyunlarıyla
düşmanın güzel borazan seslerini

Savaşa gerilir babam
elinde bir karanfille bekler
atılır kentlere

Sular direnir
Çünkü padişah hâla güneşe bakar
Aksam geç yürür denize
sonsuz savaşlar kaçan atlar
yüz bilek sayısız güçle
açılan bir saray kapısını
kapatır ve padişahlar

sorular av köşan avdan dönen
kanter avda koşan mızraklarını

Sancılı bir duruşla taştan çocukların
serce dolu bavullarını
açarlardı seccadeler şehzadelerin
artist sessizliğine

son büyük soygun büyük insanın
içinde yaşatmak duran
sayısız ince parmaklarını
medrese parmaklarını
vakıfhan parmaklarını
...ve barış parmaklarını
palyaço resmen saklı maşalarla
taşır sehpalara

oysa babamla bir kraldı anam
ilk ve sonsöz kitap aşardı önüne
Adını ona göre koyardı
bir şehrin
ve şehri kendine getirenlerin

İnce ve alabildiğine
giyinip kuşanıp ağhyan
her bakışın dışında duran kadını
sessiz ölümlere çağırın ben
tıknafes ölümlerimle
sıradaysam vahim bir gerçeği
geçer ve titrek seçişimle
bütün bir insan çarpıntısını
şurda
hani şu dokundukça
yalnızlık değeri azalmayan
bir çocukluk gecesinde gamzeler

bir ilkbahar parçası ve hançerede heceler
senin aklımda pusuda serüven
benim beklediğim (şal gezisi
uçurtmaları) seğerler
takarlar peşine çocuğunu kanla seven
suya karla yürüyen
yağmuru sımsıkı tutan bulutun

bu sal benim canıma yakışan
bir sabaha yaklaşır
gidip alınır bir ev gibi
çağırır barıştığımı
şapkalarım atıp hafif
kuş gibi asılan insanların

Kuş
ürpertir ağzında
ağaçsız insanı
imkânsız erkek büyük ağlar
buzlarda

baş taşlaşır
ağrıyı kolay kazanır gibi
kadında dur erkekliği söyle

daha su balık ve yosun var
peşinden demir alıp demir atılan
bir takım ürkek beyaz kollardan
çıkan yola koyulan yükselen
yetişen ve kaybolan
ne kadar rüzgâr varsa
ölülerin akan ırmaklarıyla
tekrarlanan dağları

Orda besbelli ölmekle sular boyunca

Şaşmadan beklenişin
Ne kadar vardı onlar varsa
Bütün onlar
fazlasıyla evlerindeler
ve yüksek sarnıçlı kalipsoları
denizin altına bir bulut şeklinde
indirir yağmur

gemileri hesaplayan
şehirde sinsi seslerini insanların
denizin zahmetsiz
hayatın hayuhayhayla tuttuğu
ki onlar süslenme odalarında
aynaların içinde kendi ölümlerine
Makyaj

Bilmezler
Oysa onlar söylesin
yanılmışların hangisi
hangi vahşi hayvanın
hangisi o kadar benim

Bu bensem
gelişim gidişim bir şikâyetse
katlanıp küreye
uzanmış uzun gövdemi bir yatağın
ölümü süsleyen secdesine
durmuşsam kapıya çağrılan karaltının
omuz başından uzakta bir şehir
tastamam bir şehir geliyor omuzlarını titretip
bir yanlış doğru olmayan anne gibi
gizlenmiyor bu asır onun başından
güneşte dipsiz kova beni seçmiş beni seçmiş

canlı canlı ağlayan hücrenin
huyunu ve öz toprağını
yoklayın siz yorgunum ben bakıyorum
saniyen daha solgun daha içinden çıkılmaz
gün doğumuna hazır bir bardak çay
bir büyük bardak mitralyöz

Bir dolmayan yanımız
bir de hergün korkudan birşeye
dokunup kalıyoruz
kanımızdan zehirli bir iğne geçiyor
ve güneşten korkuyoruz.

Bunlara benzer bir yüzüm var
her virajına insanlar devrilir
ama soylu deyince ben
içerde kalmış bir insanım

Taşırırlarınıza bunun için
hem kendim binmiyorum
hem söylemezdim
nedir sormazdım
birşey durunca
kaçarsam su koşmak
bilinen birşey midir

bir köpeğin yeni doğmuş
konuşmayan eniklerini iskelede bir adam
korkunç bir sepete mi koydu
onları
denize o mu götürüyor

peki
ben kimim

AĞARTI

sevgililer yüzüne karşılık geldim
kaygı bağırdı gözevlerimde

günlerin yamayan yıldızlar
ve üzülen gökkuşaklarıyla
doluluğundan söz ediliyor
evlerde çocuklar arşınlanıyor
ve alkışlanıyor babalar
ki tütün başında
ekmek başında kabir başında

günler yenilenen bir isim
merdivenleri büyük ağzıyla çıkan meral
haftada ilçer gün üçer hafta
ince uzun veya kahverengi
ve gelinlik sabah çatışmasında
yoğunlaşan yorgun artık ben
köprü ortasından yarılmış bu ara
organın ve güneş'in salgınlığı
toprağa gelir gibi olduğu an
başlar ikinci artık

beygirler uzağa kayıyorlar

bu arada gelinmeler
arkadaş yapıtlarına yar koyma
yöremdeki çimler

bu arada evimin iç'nde odaların birbirine düşman durduğu
ve hastalandıkları
çalışan yüreklere uzak
bekardan korkan ev sahiplerinin
kapılarda kızlık heykelleri

bu arada insanın yemeğe oturma çelişmesi

yemekten kalkma çelişmesi
erkek oluşunuza binaen
bu arada özel sıkıntılarımızın
kılıç kusanmış hali
durmadan kanlanıp hatırladığımız
bunalan kadınlar
ben alda'yı bunalyor görüyorum rüyamda
kırbaç gibi insanı saran etrafımızda
kelebek kanatları gözler
akılda kalan ağızlar
hatlar
seviyi yoran alkışlar
bir şehri paramparça edip
ortasından yarıp uykuları
evlerin sahanlıklarına
misafir odalarına
lavabonun altındaki dolaba
çocukların hücumluk yataklarına
iri erkeklerin şakaklarına
kadınların çarpınan dudaklarına
ve kızların sancaklarına sığınan
ve benim damarlarımda itişen uykulara

bir şehrin ortasından tren geçiyor
o şehide büyük rüzgâr vardır
bir oyuncakçı vitrininin önünde
insanların durdukları ve duruşlarını
değiştirmedikleri trenle birlikte
şehr'in ortasından oyuncak trenlerin
cezalandırmış şekilleri

kendisini buyruk
vitrine yapışık insanların kafalarındaki

içlerinden geçerken dönüp bakmadıkları
durdurup parçalamadıkları
önüne yüzer elişer
yatıp apartman kadar
ağır tekerlerini üzerlerinden geçerken
öpüp ağızlarını ezdirmedikleri

noktanın sonuna kadar
bir sinir bir can yanmasıyla
bir parçamı
bir demir mengeneyle
koyup sıkamak istiyorum mu nedir
dilimi

bir acı mı ne gerek
öyle uykum var ki
öyle istiyorum ki

o içinden marşandizler
şimşek gibi fırlayan
şehirde bemen
hat boyunda ilk tahta evde
derin yatakta
her an çığlıklarıyla
uyuyayım kıyametler
bir ejder geçsin
öyle tanıdığım
öyle canımın içinde

durup gelmeyince
morfin gibi arıyorum direnmeni

iğne üzerinde yüzün gelip
kuşatmıştı beni
ama düşündükçe Korkmak

yüzünle geldiğini

Ve bunları elbette çabucak geçelim sevgilim

YANMA

Ve elbet

Gözlerin sularımdan çekilince
ürkek bir ceylanla anlaşırım
yüzünün çok yakını olan bir limana
dilin ve ağzının verdiği baş dönmesine
bahçeni tutan tavşanlara sığınırım

Kanımdan geçilmiyor moraran ağzım
Kovalanıyordum

İk'ndi zaman karanlığı iç çarşular
ey şafak bir askerle anlaş
Çünkü namluya sürüldün
İşte burada bir ordu yürüyen karnımda
İzim sürülüyor köpekler'n sürünerek yaklaştığı
Anlaşıyor
Hatırlarımıza dokunulmamış
Fakat el konmuş aşkı yaşatırken kuğuların
Geleceğimizin serin suları ve göllerine

Ey kadın kokla beni
Hayatım yasaksınız

Gelinmiyor akşam zaman kaplanı
Kaçmıştım yeni bir ırmak şekline
Hayvanların ilkbahar sıcakları bölümünde
Kıvrılıp yeniden yakalanıyorum
Cam kesiyor göğüslerimi
Boynuma zümrüt bir gerdanlık atmışım

Hem şarklıyım ben
Gövdem yara dolu

Sevdiğim kolla beni

Anlıyorum

Fakat artık dayanılmaz sarmaşıklara
Öpüşüyorlar
Harbin bittiğini söyle ayrılınsınlar '

Çünkü gece zamanın katranıdır
Gelip geçecek gibi değil omurgamdaki didişme
Çantamda sevişme askerleri
Harbin bittiğini söyle

önce beni boğacaklar özgür ve sevecen olmak için
bir bıraksam
yakut bir kuşun içinde duran ellerimi

Sevdiğim
Önce kemir bu tel örgüleri gövdemden
Geç derimin altındaki tehlikeleri
Yürek kızgın bir kuma devrilmeden
Yokla beni

Anlıyorum kaçmaya zaman yok
Şafak birden doğrulacak

AÇLIK TÜRKÜSÜ

Aşk gelmiyordu
ve kızgın kokuları coşkunluk bağırması gençliğin
Söyliyelim bir kere daha halk suçsuz
Öfkenin sessizliğe yürümesi kendiliğinden
Mansurun halkı öfkeye kendini çarka tutması
çşyanın bebekler gibi avutulduğu da olmuştur
Sütten kesildiği yürümeye alıştırdığı
(Ey veli dağları eğit yine
Mağaralardan em yine)
Kedilerin cübbe eteklerinde
İnsanlığın en berrak denizine uzanıp
İstirahat buyurduğu
Söyliyelim bir kez daha
Olmuştur
Aşk olmuştur

Çıkıp gelmesini beklediğim
Geniş çığlıklar atarak
Yüreğime zırh takarak
Çıkıp gelirse
Morarmış yanağında zehir tutarak
Yıkarsa duvarlarımı
Etimi aralar aşkı kurcalarsa
Önünüze açtığım sofralar adına
beni tutun kaldırın ortadan
Çünkü hesap benden sorulacak
Sorulacaksa

Saçlarımın dibinde kıpkırmızı bir leke
Etine kan değdirilmiş kadın lekesi
Alnımdan kollarını çıkarmış bir diş örümcek
Köpeğin ağzına düşen kelime ne kelimesi
Et kelimesi

Yırtınır anlamını öksürerek
Yer ayırtıp girince bilmeden içine
Kaburgam derin ip ince ipliklerim
Elmacık kemiğimde güm güm vuran
Var olma hevesimin
Vahşet dolu sur kervan baloları
Hesabı benden sorulacak

Şimdi uyan kurbanım kaldır başımı
Hizmetlim kendim ağlıyayım

Bir köpeğin ağzından
Düştü kelime
Başladı at yemeye
Aylar yıllarla anlaştı tokluk kaşını çattı
Bahar geldi ağaçlar açıldı
çiçekler açıldı
İnsanlar dürüyen mermiler uzadılar
birden çatladı düğün
fakir kadın düğüne katlandı
bir köşede oturdu, Soktu ellerini karnına çocuk
kırdı çocuk ayıkladı
Birdenbire çatladı düğün
Tabanca çatladı
Gelin savruldu harmana rüzgar girdi
Kirli elleri yılan dokunmuş gibi göbeği
İnsanın öz be öz anasına kıyması ne demektir
Karanlığı getiren bir insan sıcağı temmuz sıcağı gibi

Bir köpek yiyorsun halk birikiyor
Fırlak kanlı gözlerin kırmızı ve şiş ellerin
Bakıyorlar
Sancıyı iletiyor belleri
Sürtünüyorlar

Buğday havada durdurur kurşunu
Onlar başkası değil bir çift cami güvercini
Güvercin buğdayın ağzında sırayla
Gağü soluyan bir ejderha gelecek şehirlere
Bir zaman bildircim ve kırlangıçlar
Nasıl alınırsa ağza ve ağırlanır

Çocuklar havadan anlar
Sorulan suale çarparlar kadın geç kalınca dolabında
Kadınlar dimdik dururlar dolaplarda
Cam göz ağaçların aralarında gece yırtılarak sokulur
Oda soğuyunca erkekte bir yıldırım uykusu
Önce bir han
Odaları dolup boşalan ve alınımın altı
Tahta merdiven bir Han
Yolcu soyununca camideki kubbe
Döşeginde rahatça uyumalı
Minarenin biri çabucak alçalır diğerinin önünde

Sakallarından köşkler sarkan ber dede
Yukarıdan damlamış bir mezar taşının üstüne
Mezarla ihtiyar ahpaçça genç kız süzülür önlerinden
Üç adım atar dizleri çözülür
Erkek erkekçe dövünür genç kız kırgın
Evet ve hayır kelimeleri
Bir evet/açlık
Eyup Sultan
Mezarlar sürahi suları
Sebil uyuşmazlıkları
İki sebil biri daha sebil
— İçilip içilip genç kız içilip
İçilip içilip genç kuş içilip
Eyup genç içilip içilip
— Dur sen ey Sen içilip Ben içilip
Sebil olduk öldü sebil

Kemik alınlar gelir dayanır güneşin ateş seçdesine
Işık en keskin yontulur bir kelim. Bir kelim
Zaman ölenin alından rüya mızrağını çıkarır
Boşluğuna sebil açılır
Güneş kendi adamım yollar
Kaynayan kafayı ayıklar
Sorular soran sorular soran
Denizin kanında günlerin çarka tutulan izleri
Tebih çeken bekçilere gece sualleri
Su tutmuş testiler
İçilip içilip

— İçilip içilip genç içilip kız içilip
genç kuş eyup genç içilip

— Dur Sen içilip Ben içilip

Aşkımın boyun boyuna bir ejderhayım
Şehirde sen benim en çok saklandığım
İçine girip korktuğum
Çamlarını yıkamadığım karanlığımı bozmadığım
Sen benim durup durup saplandığım
Mutlu an biraz uzun olmasın
Yoksulluk gibi gideceğim bir yer var
Efkârın aşılmaz yalnızlığın kaçınılmaz olduğu

Bas üstüne sevgilim
Dağların
Toprak yayılınca bulur anasını yavru ceylân

Yalnızlık ateşle birleşiyor
İki geyik dumanla çiziliyor şişiyor
Delinmeler
Uyku genişliyor
iç organ genişliyor

Hazırlanması sinir uçlarının
Ve kalburdan sırayla dişli makinadan
Yivli burgudan et kıyımından
Beş uykusuzluğun en çabuk ve çabuklukla
Planlanması
Aşk
Orada uzakta anlaşılmadan, Nefes
Saçlarımı tut titreşiyorlar
Bir şey oluşmuş kovalamaya başlamış gibi
Saklan evlere sarıl kanlı bağlarıyla
Avucunda kına yerine horoz devriyesi
Dilimin tehlikelerini azarla
Bu limeler oraya çıkmaz
Ki taş osun
Açılmasın diye insan torbası
Aşk ne korkunç ne kadar korkunç oluklar uzun

Dagunca çölleri dolanıyoruz
Yuttuk kum yığınlarını
Düşmediğimiz kum kalmadı
Kötü özümüzün mevsimlik yıkımları
yıkılsın
etin serin yosunları
Cezbe suyun akışına varmadan
daha oturmadan kayalarda ayrılan yerine
ve başını dik tutup açıklamadan
Kadını bir hançerle dolanmadan
yolmadan karpuzun kabuklarını
muz çakalca aralamadan
Çarpılsın

Ve biz uyandıracamız
Suya çağrılan akışınızı

SU

Taşlanan kadınlar yankır
girdap duvarda ve sırları çözükle aynalar
bir aynanın civarda hayvan otlağındaki benzeri
yüzler kuyuya inen gözü terkedir
sıcaktır orfa yaklaşır
kavalsız ve çılğınca döner kaderine bir kez daha bakar
açlığa üşümeye kartalın altında duran yıldız
bir kere daha daha yalnızlığa
kati ve aşk geçerliğini ortaya koyarak
ulusal ve bencil iki çingene arasında
bir kere daha yalnızlığa
atılarak

yerin içinde yüzlerle hücum
bütün özentili yekinmelere doğru karşı
bütün nedensiz gençliklere doğru karşı
bütün doğru karşı
aç olan karın
soylu olan yoksulluk
ve mızrakla gelen alın

yerin gezisinde insan vardır
ağulu bir diş put taşında
doğacak çocukların toplandığı çadır taşında
ava çıkmıştır

Aşk tunç çekmiştir bizle olan sırtına
birbirini çaresiz bırakan çehrelerin
yaralı ceylanı bulup tepindiği
(Fırat birdenbire kaybolur bir mağarada)
sevenin kurbanla alınıp kurbanla ödendiği
güneşin aşktan sudan ve topraktan
daha hızlı yöneldiği

raskolnikof
müthiş bir Allah ağrısı çekmektedir

Güvercinler toplandı sofralar kuruldu
Ağaçlar bahçede kızgın güneşle çatıldı
Elma tadları ağır ayrılık tadları
Yalnızlıkla toprağa savruldu

Katerin açık kollarıyla yaklaştı üç tuzaklı odalarıyla
mükemmel bir karpuza yaslanmak
suya çağrılmak
bir de içindeki ziynetleri hor görmek iyice

oysa güneş ağırlaşsın siyah saçımız uzayan başımızda
alnımızın dibinde kalsın seçkin ve Horasanı kayıran
gözlerimiz

Hiç akla gelmedi
Beraber kırlara hüznü atmaya yarayan bir annenin
dallara takılıp ağrıyan yaralarıyla yattığı

gerçekten canlı göğsü boğucu çaylarıyla
akşam suyunda bir sütun mermer içmiş
her erkeğe bir yılan üfürmüş
2.

Ciğerlerde ölüm akar
Çeşme
İnsan hesapsız çocuk üfürük
kendinde olmayan gürz kapanan ayna
mektep taze ekmek dilimi zeytinin içindeki bağırğan
ölüm
sıkışmış aramıza
sandalyenin dibinde mi
dudak sıcak çay bardağına kapanırken

salıncak onunla içten içe anlaşma
cevizin ipi tutan çocuğu kayıran dallarında
yeşil yaprakta veba
ölüm evin hangi bilinmezinde ya da açıkça
küçük kardeşin avucunda mı

uzak insan sahillerine
kelimeyi dolanan dillere
taşıldılar zeytin
kahvaltı ve zeytin
sofrada üç büyük zeytin üç kanlı bakış

Ölünün ağzına zeytin kondu
şiş dudakların arasına
sonra geniş omuz yaralarında
adamlar kırılan camlar taktılar

3.
İnanç yiğit ev sorardı bulup konaklardı
Kanlı göz ufuk tarardı
Cürümlü başta her geyik akışında
Örtülür dudaklar çünkü kalble çarpılırlar

el gezer tenhaları dolandır ufak tüyler
ve tüyler ki ateşle diklenirler
kendi namlarına ağemen olarak
üşüme kabarcıkları tad kabarcıkları
ürpermelerle unutkanlık
yerin bir zaferle doğrulması cürme katık olarak
dantel kalb vurması su kapları
ıslak naylon örtü ve ıslak cimrilikle
ustalıkla yaprağa ilâve peçete
yorgun ve evvelden haber
sonra saralar
sıradadırlar

Kapılar baskıyla kapalıdır
onları yontup hamam kapılarını
kulaklara ses kutuları
Ormanlar avazlarıyla parke taşlar
Kurtlar
Yıldırım
Avizeler

Odada köşelere düşler yerleşir yatakları kollar
Uyku canavar kıvrımlı batırlı saldırır
Ev tilkiyle sarılır kuşatılır
Yorgun bir masal uzakta kaybolur
Kulaklarına yosun ve balık biriken çocuklar
Toprağın rengine katılan
Hızla yorgana atılan
Göğsümüze sırtımıza ateş bastıran
Örtünen çıldırın çocuklar
La onlarla alev açıyor her yanımız
Anlaşalım

4.
Denizde biliyüyen av hayvanı
suları derin denizleri boyıyan mürekkep hayvanı
uzatır gözlerini ince çalgılar içinde savaşlarla
tiz sesli yuvarlak ağızlarıyla
bu kez bu alçıyı donduranla
kapalı denizlere kapılıp açık okyanusta
kayalardan inen hızlı koşan bağırırlar
ayakta durlar
KALKlar

oturun babamı
ben güvercin saçlı çocuktum
buzlardan başlayıp vurdular
dağların yabani timsahında

sanatın fiziksel geçerliğine kadar
vurdular
babam upuzun yatandı kumda
ölü ve uzaması birden duran saçlarıyla
çünkü öylesine kesindi ölümü

başını yastıklardan kaçırın uykulu başını cümle odalardan
hep kumlar vardı çünkü uykuya yaklaşırken
üzülecek ve sevinç duyacak yerlerde
dudakların içinde kulak yollarında
adamın öldürülüş sesi
sofadan sokak kapısından
pencereden kumluğa okyanusa
ahrete olan dostluğumuza yakınlığımıza

ŞAN

5.

Aşk çocuklar parlayınca görülen ışıklardır
Işık yüreğe varınca yorulur çeşmeler
Aşğın avuç açıp doldurduğu sularla
ki ölenler vardı sularla küçüklüğümün oralarda
Elim yarım ve bilgisiz uzanarak
Herşeyim çocukluğum
En yakın nalbantın ağzından kestiği at
sarsılınca ayağını büküp bağlamışlardı
güçlüydü nalbantın çıplak kolu adamı

Oyuncak atımla yolum düşerdi şehrin şanlarına
sokağı dönerdim
Kaplanları karanlık ağızları arap bağırılarını
zayıf çöl savrulu arap bağırılarını
anlamadığım koşuyu birden bırakır ağlarken
Birden kaybolan oyuncak atlı çocukları dönerdim
Küçüklüğümün oralarda dehşetle devrilerdim
Nedeninden hiç bir şey bilinmeyen
Sen ey şanlara

Mahallede tuhaf bir kokuyla erkekler dolanırdı
Ender dururdu kadınlar

Demirinde gül suyu şişeleri asılı pencerede
Duvarlarına akrep tutturulmuş oda
Duvar gezinirdi akrebin altında
Duvar loş akrep sarhoş
İambanın o büyük şafağından sonra
gidip gelirdi mutfığa
kilerde kirpilerin çuvalların dibinde
peynir küpünün içinde
Çocukları

Asılan kocası
Kurşunla delinen akrabaları dururdu öper gelirdi
Kan güden bir yaşamayla gider
Kan güden b.r yaşamayla geirdi hizmetçi kadın
Öyle sanırdım ben oralardım çocukluğumdu
Beni bağına bastırırdı
Gözümü gözüne kaldıramazdım
Kaşlarının dibinde kuytu
İlk gelinlik mağarası
Çocukları mağarası
Kanların kaynama mağarası
Ağzının içi mor kat kat pütür
Sonra duvar
Demir
Gül suyu şişesi
Karşı pencere

Sabah nalbant hala durur beynimde
Çocuğum öylece uyanırım
Pek bilmem

Alt katta sivilceli bir oğlan
Anası civcivleri ağaca saçar
Yağmur toprak süyüklerden sallanırdı
Taşlukta kavun çekirdekleri kavrulan evde
Sıcakken ateşin üstünde
Kentteki kişilerin elleri tavanın içinde
Alıp avucuma konan kabuksuz kavun çekirdekleri
Alıp değdirirdim dudaklarımda kabaran deriye
Kızgın
Dudağımın uykuda sev'inçle yarılmış derisine kızgın
Parmaklarımda civa akan ucunda
müthiş azıcık kaygan
Kavun çekirdeğinin batan sivrisinde

Ağzı kanasın diye nalbantın
Kestiği at

Çocuklar kişniyerek doldular avucuma
Annelerinden koşan babalarıyla kovalanan
Sarı ve siyah başlarıyla
Ölümlü boğuşa boğuşa onu kaldırım taşlarından çekerek
üstlerine

terli yüzleriyle yapıştılar ellerime
Çocukluğumun orda en bülbül yerinde
Nalbanttaki atın içinde şah duran korkuydu
Zahmetle taşıyıp beraber kurduğumuz bahçeye
Atın içinden bedeni yırtarak
Fırlayan korku
Ta kendisi bahçeye kurduğumuz salıncak

Çocuk boşluktayken ölüye asılı kalmak
Annenin sesi her evden
Şehirde her baş dönmesinden
Çocuklarca çingirak gibi duyulur
Annenin elinde birden tahta kaşık kırılır
İçini bastırır raftan bir kaşık daha alır
Ocağdaki çorbannın önüne çömelmiş
Düşüncesi şuyun şeytanına çağrılır
— Hangi salıncaktasın çocuğum ipi iyi tut
Annenim ben
Yaklaşır kan kokusu yere vurur
Burunda ve orada iyice kan bulunur

kaplar koşuşan bağırsan yüzleri
eğilirler bakarlar
ki tırnaktaki noktadır
cansız bedene tırpanını geçirmiş
çarşaf gibi büyüyen

Bayramlar oyun arkadaşları kuşlarla
Güzel seslerle yaklaşır
Tırnakta beyaz nokta olunca parmağa halkalı şeker
Ölüm ve korku beraberce toplanır
Dernek kurulur
Her kadında bir çekmece açılır ve kapanır

Ey alın beni
Yuvarlak ve dalgın kalayım
Arkamda dik ve beni iterek kendine çekerek
taş ve yerinden oynamaz
Oysa onlar kuşlar gibi uçar durur
İçine yukardan çiçekler savrulur
Havuz cami havuzunda
Kimildayarak yatan minare

Size çağrıldığı çağlarda
Açtım çekmeceyi onları siyahla boğulur buldum
Çocuklar çılgınca oturuyorlardı tahtalarda
Ellerinde kırık aynalar ve aralarında
Esrarlı bir hayvan dolanıyordu
Falakanın ipiyle kıvrılan tahtası arasında
çünkü falaka asılı her yanda
Sıkışmış gibi gözleri
Hain bakıyordu çocuklar
Elif eşer
Be beyazlatır
Te terkeder
Büyünür ferahlanırdı
Bol güneşli kapıdan önce kaşları boz sakalları
arkasında bol entarili içbükey kızları
Yorganların ısıtan nakışları
Cim

Kilimler süslenip yangının önüne serilirler

Kan ve ateş beraber tadılırlar
Buyurulur yayıklar az gelir
Sabah ışığında uykulu çağda
Bir çocuğun aydan anlayışına
Hamur ve tandırda çobanın kaval solukları
Karacadağ bir deveyle aşılır
Karacadağa bir deveyle varılır
Ve hemen Karacadağ bir deveyle vurulur
Kayalara ezan bağlanır dağlar kutsal kılınır
Sular baş baş ağırlanır çünkü baş suya uzanır
Kıl çadır ve deve ihh
Ihh ya deve
Hoca
Hocanın iklime emir veren karısı
Ve çocukları kavrayan kızları
Ve onların kat kat kapalı dizlerinde
Pekmez ve ekmek duran sinide
Biz güvercinlerdik yüksek ve gizlice
Değirmenden
Üzüm bağlarından gönderilirdi onlar gönderilirlerdi
Elif Lâm Mim
İçimizin fatihleriydi bürürlerdi
Güzelce
Muhteşemce

Sen büyük ve yeşil renk ayrımı
Seven bileğimin tuttuğu dostlar
Çocuğan kokuları havlayan masal şahları
Ordayken kilerdeki torba yığınlar
Geceyi kapının önünde geçirmiş
Deve kervanı
(ve birden manzara)
Sal Fıratın ortasında ve çıplak insanlar
Boğuşurlar tutunulmaz gediklerinde
Ekmek taşında

Çocuklar doğayı çeviren dehşeti arar
Sorar, Rüzgarı tutar bırakmaz
Sorar bırakmaz
Bıraksa sal devrilir
Tavşan yavruları bulur sever
Salın ipini öper
Su uysal kalır

Çocuğun saflığına denk
Sincap elinin altında
İnsanı koruyan suyu uysallaştıran da

Büyükler huysuz
bir şehre gitmek ötekinden devrilmek
Ana suya bakar
Saçının tellerine korku takılır
Bilinmez çocuğun
Isırırken ananın yanağını
Ya da kırarken gül suyu bardağını
Dost tuttuğu melekler
Hep ordadırlar

7.
Bayramda içinde buzlu su duran sürahi
Hidirellez çarpışı kırların mutlu çarpışı
Hapisane duvarının süyüğünde
İçinde tozlu balıklar soluyan sürahi
Ve atlı meydan yokuşunun başında
Kovulan cinleri toplamış bir deve
Bir hecin deve
Kudurmuş ve ağzından köpükler saçarak
Koşarken kalabalığa korkmuşum bir yalın kılıçla
Başını düzlemişler dizlerimin arasından kurtarıp
Yüreğimi bir hançer başıyla
Delip yatırmışlar iri yaralar açtığım yatağa

8.

Gökten tarlada sürüneni gören kartal
toprak damları uykuyla ayıran oymaklar
Yukardaki her şeklin altına bir döşek açılır
ses bastırılır sıkıca kapatılır dizlerin arasındaki yumruğa
uyku o kimbilir hangi dağın ardından atılır
rüzgarla soğuyan alna sançılır
yıldırım sıkışık bekler
sevenin yumulmaz gözünde kan birikir
yatağın içinde savrulan eliyle akrep *düğümlemler
akrep biriktirir
son had son saat
toprak dam Dağ başı Karanlık Uyuyanlar
seven dayanamaz kımıldar
birden yıldızlar dökülür

dans dans içiçe gök dans
üşürler bir anaya çarpılır atılırlar evin üçlü düzenine
azap sağanak tutturur mevsimler kapılarla sakatlanır
dolanırlar kırık camlarını pencerelerin elleri parçalanır
çene deler yorganı çenenin ucu baygın sıcak
uyuyan bedenleri uyanmayı vuran bilinç
bu et onların mı kolları hangi çıkmazda
onları alıp götürüyorlardı onlar yatanlardı
zuhal yıldızıyla bir kestane çarpıştı tavanda

bütün kozlu dere künbet yıldız avında
yıldızların yanında onlarla sahi
onlardan biri
topraktan tutmuşum yıldızım ne zaman kayacak
ve şan şan açılır kitaptan sayfa
bir küçük kıyamet yatırılmış içine
üç parmak en'nde
gerçek tavanda dönen fare

elden avuçtan dalgınlıkla kaybolan
çare kaybolan
tepede tek taşıyla duran minare
şeyhin bir nefesle ayakta tuttuğu minare
ve yattığı toprağından hatıralar alındığı
kadınların gebelik isteklerine
her tozunda bin bir suare

en geniş geçmişte en son gelecekte
o var
nesiller dağa dağ tutarak
toprağın yaralarını yararak
bildiler onu ATEŞ saçan uyku
girdap dönüp dolaşmak
öünce atılmak cesurca tutunmak

ve onlar kadınlar
öyle değişik dururlar çocuğun teriyle savaşırlar
öncemle alınırsa van goh
vahşice dolanır şafaklarda
dağları yakalayıp duran gün daralır

ovalara sancularla dalgalarla ahenkli dalışlarla
öyle sabah öyle kadınca çığlıkca
hayır alna şer kutsal ağırlana çün tanrı
bir güzelce buyurdu öyle buyurdu

İnsan toprak çalkanırken
çocuklar kadınlar erkekler gülücükler ovalarca

9.
Erkek ve dalgınca büyüdüm
Dervişin su okuduğu taslarda
Yumulup eğilmiştim bedenim vardı
Suyu arıyordum vardı yanılmıyordum

Başımda göğün dolanan sarmaşıkları
Güya kurnazca bakıyordum
Ve Leylanın
Bir gece ağrısında
Sapsarı kabarcıklanan yüzüne

Bir haneye çağrıldılar
hahlar hasırlar ve kaynayan canlar
Acı kahve derin fincanla sunuldu
Oraya ateş birikmesi gibi oturdular
Gözlerini kapıyarak ve sormıyarak

Hasırları birbirine vuran
Hasırları duvara damlara
Ve dağın mağrasındaki hikmete savuran
Oraya bir ateş kümesi gibi kaydolan
Kendi içlerine ummana sançılıp boğulmaya koyulan
Dervişler
Başık ve duvarları seçmeye giden odada
Hasırlar acı kahve derin halli uşak
Halvet ve küçük ağızla
Uçar dalgınca uyurdum sakallarında

Elmas ve tümlenen bir aşkla daima kekemeydim
Sevişirlerdi derlerdi sevişiriz
Söz bedenî aşınca harlardı
Daire çizerek Ve kan Daire çizerek

Gece zangır zangır titreyerek
Yorgana bir hâl gelir uykuda bir şey gerilir
(Komşu dağ derinde mi
Mezarlar kuşatıldı ölümler baskınla mı alındı
Bana verilen portakala ne oldu
çıldır mı) bilemem
çocuğum öyle uyur öyle uyanırım

İÇİNDEKİLER

Ne korkunç bir iklimdi çocukluğum
 Uyku yansın yürek maçburlansın
 Beden bedende artmaya can bedeni aşmaya
 Ağız ilk şanlı.yemek
 Olan ölümü
 Başlasın anlatmaya

İz sürmek bundan gerek
 Ok ize düşmüş kemiği deşmişti

	Sayfa
Hızla Akan Mızrak	9
Saç	10
Sen kuş Olur Gidersin	
Bir Tenle	12
Taş Gemi	13
Zamanla Yay Gerip Ok	
Atmak	18
Berducesi — 1962	19
Çölde Gizli Bezginler	22
Açık Açık Çağır Aşkım	24
Orası Neresi	
Burası Bir Adam	26
Sevmek de Yorulur	28
Can Eriği İlk İz	31
Çocuğan	32
Ahenksiz Kuşlar	35
Otahı	37
Aylak Göz	39
Delikanlılar	40
Kutsal Mavi Çocuk Şiiri	43
Ölü Atlar	46
Hesaplanmadan Ölü	47
Salvo	51
İşaret Çocukları	59
Kuruluş	61
Toprak	63
Meç	65
Kuşak	68
Ağartı	73
Yanma	77
Açlık Türküsü	79
Su	86
Şan	91

Cahit Zarifoğlu
İşaret çocukları
şiirler
İnsan Yayınevi
P. K. 863
İstanbul

Fiatı : 300. - TL